

[Svend Åge Petersen]

klaring tror jeg måske kunne hjælpe. Jeg kan ikke se den dybere mening her. Men her er igen et forslag med omvendt bevisbyrde, og det er vi imod.

I Det Konservative Folkeparti har vi den opfattelse, at dette beslutningsforslags mange og ensidige opstramminger af de regler, der i dag køres efter på arbejdsmarkedet, desværre vil medføre tab af tusindvis af arbejdspladser. Det drejer sig om de arbejdspladser, der ellers ville opstå i vore mange små og mellemstore virksomheder rundt om i landet. Ude i det virkelige erhvervsliv uden for dette Christiansborg og dets støvede papirer bliver der faktisk hver eneste dag taget stilling til, om der skal ansættes nye medarbejdere, eller om firmaet skal klare en efterspørgsel f.eks. ved at bede de allerede ansatte om at tage overarbejde for en tid.

Beslutningsforslaget fra Socialdemokratiet vil, hvis det skulle blive vedtaget, medføre, at der i mange situationer vil blive tale om forøget overarbejde fremfor nye arbejdspladser til gavn for dem, der måtte være ledige, eller medføre – og det er faktisk en anden dårlig mulighed – at mange firmaer ikke fremover vil gøre nogen ekstra indsats for at få nye ordrer hjem, hvis det betyder, at der skal ansættes nye medarbejdere.

Disse forhold vil betyde, at tusindvis af mulige arbejdspladser ganske enkelt ikke vil opstå. Netop den situation ønsker vi i Det Konservative Folkeparti bestemt ikke at skulle opleve. Vore arbejdsløse medborgere ønsker det bestemt heller ikke.

Det kan undre, at Socialdemokratiet ikke, når talen er om tryghed, benytter lejligheden til at fremhæve det gode danske dagpengesystem. Vi har ganske enkelt verdens bedste dagpengesystem til gavn for dem, som i en kortere eller i en længere tid kommer ud i arbejdsløshed. Det kan Socialdemokratiet da roligt tage en del af æren for, eftersom de selv har været med til at skabe en del af dette gode dagpengesystem.

Beslutningsforslaget er temmelig omfattende, så jeg skal ikke ved førstebehandlingen her gå i enkeltheder. Det bliver der, tror jeg, rig lejlighed til at gøre under udvalgsarbejdet, som jeg har en fornemmelse af vil blive grundigt og dermed også rimelig langvarigt. Det vil også afsløre, om Socialdemokratiet nu virkelig vil blande sig i arbejdsmarkedets forhold midt i en overenskomstperiode. Jeg nægter at tro på, at

man skulle være nået frem til en sådan beslutning i Socialdemokratiet.

I Det Konservative Folkeparti er vi særdeles interesseret i, at så mange som muligt får størst mulig tryghed i tilværelsen og ansættelsen, men vi tror ikke, at det sker på den måde, som dette beslutningsforslag lægger op til.

Lovforslag nr. L 200 taler om afskedigelse i større omfang. Der har altid med mellemrum været større danske virksomheder, som har måttet afskedige et større antal medarbejdere af den ene eller anden grund. Sådan var det også under de socialdemokratiske regeringer i 1970'erne. Der er en del af disse virksomheder, der har gjort et overordentlig stort arbejde for de medarbejdere, som på grund af f.eks. nødvendige indskrænkninger måtte afskediges. Der har været tale om hjælp til at søge andet job, dvs. hjælp til at udarbejde ansøgninger, hjælp til at fortælle omverdenen om de mange kvalifikationer, der her stod til rådighed for andre erhvervsvirksomheder. Det har man gjort i nogle meget store avisannoncer, og der har også været tale om økonomisk hjælp i visse tilfælde, som gik langt ud over det, der skulle ydes ifølge overenskomstaftaler. Heldigvis, og måske skal vi også sige naturligvis, kom Socialdemokratiet ikke med et lovforslag, når der havde været sådan et tilfælde i pressen.

Nu kommer Socialdemokratiet med forslag om en lov, der skal stramme vældigt op på forholdene vedrørende afskedigelser i større omfang. Man spørger sig: hvorfor så det? Jo, det er, fordi der har været nogle enkelte, og jeg vil godt pointere nogle enkelte, virksomheder, hvor der har været afskedigelser i større omfang, og hvor der har været nogle utrolig klodsede ledelser med hensyn til at give mennesker opsigelsesvarsel og til at overholde de aftaler, man har om, hvordan noget sådant skal foregå.

Disse få hændelser kan vi absolut kun tage afstand fra, men vi synes ikke, når man ser på de gode eksempler, jeg nævnte før, hvor man virkelig havde draget omsorg for, at medarbejdere, der skulle ud af firmaet, fik en god hjælp til at komme videre, at man skal komme med lovforslag om kun den ene part. Det er kedeligt at drage nogle få eksempler ind. Vi synes ikke, at dette berettiger – jeg må lidt ærgerlig sige: igen – Socialdemokratiet til at foreslå, at man overtager noget af det, som arbejdsmarkedets parter hidtil selv har kunnet finde ud af.